

میدون و سوفیا

واردات بعضی اقلام و صادرات مغزها!

👈 **پوریا عالمی**

● آمار چیزهایی که از اول سال ۱۳۹۷ تا الان – یعنی در پنج ماه – به کشور وارد کردیم منتشر و خیالمان دوباره راحت شد.

خودکفایید: مثلا در ردیف اول این جدول آمده که ۸۸۲ میلیون دلار «قطعات منفصله جهت تولید خودرو» وارد کشور شده است که این مهم نشان می‌دهد ما در تولید خودرو به خودکفایی رسیده‌ایم و الان خودروهای ساخت داخل جز قطعات که چیز مهمی نیست، کامل در کشور تولید می‌شود.

دوبار خودکفاییده: و البته ۲۰۴ میلیون دلار هم در ردیف هفت این جدول آمده که باز «قطعات منفصله جهت تولید خودرو» وارد کشور شده است که این ثابت می‌کند ما دو نوع خودرو در کشور خودکفایی می‌کنیم.

بند انگشت: همچنین ۸۶۳ میلیون دلار برنج وارد کشور شده که این نشان می‌دهد کشاورزی ایران در وضعیت خوبی به‌سر می‌برد و ما می‌توانیم تمام تولید برنج کشور را که قدر یک بند انگشت دم می‌کشد، صادر کنیم یا بریزیم جلوی گنجشک‌ها.

غذای گاوها: از طرفی ۸۱۴ میلیون دلار ذرت دامی وارد کشور شده که نشان می‌دهد گوسفندهای کشور از خارج تغذیه می‌شوند. همچنین این موضوع که گاوهای ما حتی چیزی را که نشخوار می‌کنند باور ندارند، چون مال خودشان نیست تقویت می‌کند. **واردات بادی:** شاید جالب باشد بدانید که ۵۹۵ میلیون دلار لوبیای سوا وارد کشور کرده‌ایم که همه می‌دانیم لوبیا یعنی باد و پس ۵۹۵ میلیون دلار باد دادیم. درحالی‌که ما فکر می‌کردیم در این زمینه به خودکفایی رسیده‌ایم.

بهانه رسمی: از طرفی ۱۶۶ میلیون دلار جو – که بخشی خوراک دام و بخشی صرف تهیه نان جو می‌شود – وارد کشور شده که بهانه مناسب را دست دست‌اندرکاران و استادان بدهد.

مسوز عزیز: در این جدول آمده که ۲۰۰ میلیون دلار هم موز وارد کشور شده که خوشبختانه مصرف موز و خواص آن مشخص است و این نشان می‌دهد که ما داریم رو به جلو حرکت می‌کنیم.

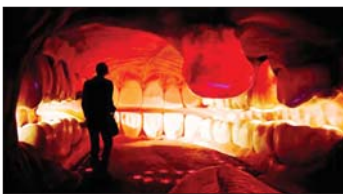
جمع‌بندی: سوفیا... عشقم... این همه گاو و گوسفند و لوبیا و سویا و چی و چی وارد کردیم چندان مغز صادر شد؟

عاشق وارداتی تو! میدون دوم

شادی‌های کوچک

گردش در بدن انسان

● شاید دلیل بسیاری از اعتراض‌ها و غرزدن‌ها، ندانستن باشد؛ ندانستن اینکه چه‌کسانی در گوشه‌وکنار شهر با چه سختی‌هایی مشغول زندگی با شادی و پشتکار هستند. ندانستن اینکه چه اتفاق‌های خوبی در حال رخ‌دادن است. ندانستن اینکه چه تغییرات جدیدی در شهر و اطرافمان در حال رخ‌دادن است. در این ستون درصدمیم تا به نکته‌های ریزی که شاید بتواند نگاه، شیوه یا لحظات خوشی را به وجود آورد بپردازیم و چون فرزندان و کودکان حق بیشتری برای شادی دارند از پیشنهادهایی برای آنان شروع می‌کنیم. اکنون پارک‌های موضوعی در سراسر دنیا شکل گرفته‌اند؛ پارک‌ها و موزه‌هایی که درصددن افراد را برای موضوع خاص یا اتفاق خاصی آماده کنند. در

گوشه‌ای از شهر تهران نیز «هیومن‌پارک» افتتاح شده که یک پارک موضوعی است و علاقه‌مندان دانستن درباره بدن انسان می‌توانند به گردش در آن درواقع به دنیای درون بدن انسان سرک بکشند و با اعضا و جوارح و سیستم‌های بدن انسان آشنا شوند. در معرفی این پارک نوشته شده است این مجموعه یکی از بزرگ‌ترین پارک‌های بازسازی بدن انسان در دنیاست. شما از گوش خارجی وارد می‌شوید و به چشم‌ها، شش‌ها، کلیه، کبد، روده و قلب می‌روید. آن عکس‌هایی که کودکان را در داخل دهان و نشسته روی دندان‌ها در اینستاتارگم می‌بینید یا عکس‌های دیگر همه متعلق به این پارک است. از ویژگی‌های مثبت آن بازبودنش تا ساعت ۲۲ است. اگر خواستید، با وسایل نقلیه عمومی می‌توانید به تشریش بروید و بعد هم به دارآباد و انتهای خیابان موزه وارد هیومن‌پارک شوید. اگر هم علاقه زیادی به دیدن داخل بدن انسان ندارید یا قیمت ۲۵ هزارتومانی ورودیه برایتان گران است، با پنج‌هزار تومان وارد موزه دارآباد شوید و در این روزهای آخر تابستان از هوای دلپذیر تهران لذت ببرید تا فرزندانتان هم گردش علمی متفاوت خود را به آسودگی انجام دهند.

■ اگر برای یک لحظه هم خواستید غر بنزید، فقط به این موضوع فکر کنید که فرزند شما پس از بازدید از این موزه چقدر راحت‌تر می‌تواند با کتاب‌های علوم و زیست خود برخورد کند.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۱۷ شهریور ۱۳۹۷ • ۲۷ ذی‌الحجه ۱۴۳۹ • ۸ سپتامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۲۳۸ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۰۲ • اذان مغرب ۱۹:۴۰ • اذان صبح فردا ۵:۱۶ • طلوع آفتاب ۶:۴۲

روزنارخرا

کار تون خواب

مهدی معتمدیان (دیان)

motazedian.mehdi@yahoo.com

دور دنیا

روزهای سفید ایران در آب‌های جهان

👈 **محمد راستاد معاون وزیر و مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی**

۷۰ سال از تصویب کنوانسیون تأسیس «سازمان بین‌المللی دریانوردی» (IMO) سپری شد. نمی‌توان نقش برجسته «آی‌ام‌او» در تأمین ایمنی دریانوردی و حفاظت از محیط زیست دریایی، به‌واسطه تدوین و لازم‌الاجراکردن کنوانسیون‌ها، پروتکل‌ها و آیین‌نامه‌های متعدد را نادیده گرفت. در این ۷۰ سال، همواره شاهد ارتقای کیفیت و بهبود صنعت کشتی‌رانی از منظر وظایف ذاتی «آی‌ام‌او» بوده‌ایم. هر حادثه بزرگ که منجر به بروز خسارات مالی و جانی یا ایجاد آلودگی‌های نفتی در دریاها شده، زمینه‌ای را برای تدوین مقررات جدید یا اصلاح مقررات جاری مرتبط با ایمنی در دریا و حفاظت از محیط زیست دریایی فراهم کرده است.

با روند فزاینده حمل‌ونقل دریایی و نیاز بشر به صنعت کشتی‌رانی، اگر «آی‌ام‌او» در این ۷۰ سال این‌چنین نقش‌آفرینی نمی‌کرد، جهان شاهد فجایع و حوادثی بزرگ در دریاها بود. دو کنوانسیون بین‌المللی مهم ایمنی جان اشخاص در دریا (SOLAS) و جلوگیری از آلودگی از طریق کشتی‌ها (MARPOL) را می‌توان دو بازوی اصلی تأمین‌کننده اهداف نهایی «آی‌ام‌او»، یعنی کشتی‌رانی ایمن‌تر و دریاهای پاکیزه‌تر قلمداد کرد. آنچه «آی‌ام‌او» به‌عنوان میراث خود در این ۷۰ سال از آن یاد می‌کند؛ یعنی کشتی‌رانی بهتر برای آینده‌ای بهتر را امروزه می‌توانیم به‌خوبی در روند فعالیت‌های دریایی تجارت جهانی مشاهده کنیم. انواع کشتی‌ها سالانه میلیاردها تن کالا را بین پنج قاره جهان با حداقل خسارت مالی، جانی و زیست‌محیطی حمل می‌کنند. این امر را باید مدیون «آی‌ام‌او» و جامعه جهانی بود که تعهد برای حمایت و اجرای مقررات و الزامات را سرلوحه کار خود قرار داده‌اند.

جمهوری اسلامی ایران نیز به‌عنوان یکی از اولین کشورهایی که به عضویت IMO درآمده، همواره متعهد به پیروی از قوانین و مقررات دریایی

پیام کوتاه

۳۰۰۰۴۶۹۹

الوشرق

۸۸۶۴۰۲۶۰

قادر باستانی

پژوهشگر و مدرس علوم ارتباطات اجتماعی

چندی است مردم دچار اضطراب و ترس فزاینده ناشی از عدم درک درست از شرایط آتی کشور شده‌اند. کسی برآورد درستی از وضعیت عمومی مردم ندارد. در سالیان گذشته، حتی در اوج جنگ با عراق و بمباران شهرها و کمبود ارزاق عمومی، چنین شرایطی بر کشور مستولی نشده بود. انتظار طبیعی از رسانه‌های ارتباطی در شرایط کنونی، این است که امید بدهند و دل مردم را خالی نکنند، اما شوربختانه، رسانه‌های ما مرجعیت خبری خود را از دست داده‌اند. اعتبارشان نزد مردم از دست رفته است و حرفشان دیگر برای مردم حجت نیست. این وضعیت یک‌شبه حاصل نشده، بلکه نتیجه سال‌ها بی‌مهری به رسانه‌های مستقل و حرفه‌ای و برخورد و محدودسازی آنها است. در کشورهای پیشرفته، مرجع خبری مردم، شبکه‌های تلویزیونی و روزنامه‌هایی است که غالباً صداقت و اصل بی‌طرفی را در بیان رویدادها رعایت می‌کنند و نزد مردم اعتبار دارند. سیاستون ایران‌زمین در طول تاریخ معاصر، عموماً با مردم روراست نبوده‌اند و اغلب تعارف و شعار جایگزین صداقت بوده است. مردم یاد گرفته‌اند که وقتی گفته می‌شود همه‌چیز آرام است، یعنی شرایط خوب نیست. وقتی بگویند طلا و ارز نخرید، ارزان خواهد شد، یعنی بخرد که گران می‌شود. اگر می‌گویند کسی حالش بهبود می‌یابد، برایش دعا کنید، یعنی به‌زودی خواهد مرد. این وارونه‌گویی‌ها، باور مخاطبان را خدشه‌دار کرده و مرجعیت خبری را از دست مسئولان و رسانه‌ها رانیده و با ظهور رسانه‌های جدید، فضای مجازی جایگزین آن شده است. رسانه ملی، به‌عنوان بزرگ‌ترین و بانفوذترین

یادداشت

هراس همگانی و جادوی صداقت

می‌کنند و دعای بی‌پایانشان، سوهان روح مردم شده و فضای عمومی را خسته و بی‌رقی کرده است. وقتی صحبت از راه‌حل می‌شود، حرف همیشگی بخشی از مسئولان، مسدودکردن و کنترل و خلاصه محدودسازی است. بخش دیگر هم همیشه نسخه سونئسی در آستین دارد و بسط آزادی و تسامح و تساهل و اقتصاد به جوانان و توجه به حرف مخالف را برای برون‌رفت از شرایط تجویز می‌کند، اما شرایط کنونی کشور ما، احاطه اضطراب ناشی از عدم امید به آینده است و مسبب آن، ازدست‌رفتن مرجعیت خبری رسانه‌های مسئول و میدان‌داشتن رسانه‌های گروهی به شمار در فضای مجازی است که جمله‌جمله محتوای آنها، خالی‌کردن دل مردم و پیمای‌بی‌وقفه نگرانی و هراس همگانی است. به نظر من، راه‌حل آن است که صداقت به دنیای سیاست بازگردد. مسئولان برای حفظ سام میهن، تعارف را کنار بگذارند و با مردم روراست باشند. تنها صداقت و صراحت است که می‌تواند مرجعیت خبری مردم را به رسانه‌های رسمی بازگرداند. تاریخ آینه عبرت است؛ تمدن‌های بزرگی در طول تاریخ بشر، مسیر انحطاط پیموند و امروز آثارشان فقط در موزه‌ها قابل رؤیت است. ملت‌هایی هم در سده‌های اخیر پدید آمده‌ند که صداقت را اصل قرار دادند و امروز در دنیا سروری می‌کنند. دین ما صداقت را توصیه کرده است و دوای درد امروز میهن ما، بازگشت به صداقت ملی است.

تولیدکنندگان محتوا، هنرمندان، سلبریتی‌ها و هرکسی که دل در گروام میهن دارد، باید مسئولیت اجتماعی خود را تقویت کنند. برای انتشار پیام، اندیشه کند و تبعات آن را بسنجد. اکنون مردم ما خسته از تسذروی و دروغ و دغل و در گریز از آن، گرفتار فضای پراضطراب مجازی شده‌اند. همه وظیفه داریم، افکار عمومی را از این فضای ترس و نگرانی رها کنیم. پس صداقت پیشه کنیم.

تجربه دیگران

لباسی بر تن مردم دنیا

ساسان گلفر

عنوانی در شماره روز چهارشنبه، ۵ سپتامبر (۱۴ شهریور) روزنامه بریتانیایی گاردین وجود دارد که بدون اغراق می‌تواند آه از نهاد هر روزنامه‌نگاری در ایران برآورد. ظاهر مطلب چندان چشمگیر نیست و موضوع از قرار معلوم خیلی حیاتی و از آن نوعی نیست که مرگ و زندگی مردم به آن بستگی داشته باشد. تیترا در بخش مد و لباس روزنامه می‌توان دید که حتی بسیاری از روزنامه‌نگاران کارکشته اینجا ممکن است به‌عنوان موضوعی بی‌اهمیت و پیش‌پاافتاده و اضافه‌برسازمان از کنارش بگذرند تا به کارهای خیلی مهم خودشان برسند؛ کارهای مهمی مثل گزارش لحظه‌به‌لحظه بالارفتن قیمت ارز و سکه یا نقل اظهارات یک نفر که از این جناح چند چنده نفر در آن جناح آب ریخته و پرداختن به تکذیبیه یک آن‌جناحی که در جواب، گلیم را از زیر پای چند نفر در این جناح کشیده یا فکرکردن به اینکه چگونه می‌توان حس‌وحال نوازندگان دم‌آخر کشتی تایتانیک را در قالب چند کلمه و یک تیترا بیان کرد. واقعاً در این دقایق مثل همیشه حساس، صحبت‌کردن از مد و لباس خجالت‌آور نیست؟ ولی می‌توان امیدوار بود که همه فقط به ظواهر امور نپردازند.

عنوان مقاله گاردین این است: «۳۰ سال در محله ووگ: چگونه آوتا وینتور شیوه لباس‌پوشیدن جهان را تغییر داد». همچنان که از عنوان پیداست، مقاله به زندگی خامی به نام آتا وینتور می‌پردازد و اطلاعات اضافه اینکه او متولد روستای هامپستد از توابع لندن در انگلستان و حالا ۶۸ ساله است و تابعیت مضاعف آمریکا و انگلستان را دارد و از سال ۱۹۸۸ تا امروز به مدت ۳۰ سال سردبیر مجله «ووگ» بوده و از ۲۰۱۳ هم مدیر هنری مؤسسه رسانه‌ای «سیال» «کانده تَست» شده که ۱۹ رسانه، از جمله «ووگ» با بیش از ۱۶۴ میلیون مخاطب ثابت زیرمجموعه آن است. تا اینجا کار ظاهر خیلی چیز مهمی نیست. بالاخره یکی از همان سلبریتی‌های معمولی است در یکی از همان حرفه‌های بیزرق‌وبرق که دارد مثل معمول پول بارو می‌کند. به‌اضافه اینکه شخصیت میراندای پریستلی در فیلم «شیطان پرادا می‌پوشد» که مریل استرپ ۱۵ سال پیش نقش او را بازی کرد، اساساً بر مبنای شخصیت خانم وینتور ساخته و پرداخته شده و درواقع رمان و فیلم‌نامه آن را هم دستیار شخصی خانم وینتور نوشته است. ولی برای ما روزنامه‌نگارها او بیش از یک سلبریتی معمولی است. ما روزنامه‌نگارها هستیم که وقتی این تیترا می‌خوانیم که چگونه یک روزنامه‌نگار «شیوه لباس‌پوشیدن جهان را تغییر داده» آه حسرت و عرق خجالت را باید با هم بکشیم و بریزیم؛ ما که اینجا با هر موضوعی روبه‌رو می‌شویم، اول در ذهنمان قلم خودسانسوری را دور تمام جاهای ممنوعه فراوان آن می‌کشیم؛ ما که ترجیح می‌دهیم همین‌جا گوشه میزمان به نقل از این و آن بپردازیم و یک‌دزد از روی صندلی تکان نخوریم، مبدا که به استقبال خطر آتی و آشکار برویم؛ ما که روزبه‌روز داریم مخاطبان را از دست می‌دهیم و با حسرت به مخاطبان میلیونی شبکه‌های ماهواره‌ای که سهل است، به کاربران مخاطب کانال‌های تلگرامی نگاه می‌کنیم و حال‌اتی اگر ۱۰ یا ۲۰ هزار خواننده داشته باشیم، باید به خودمان بباییم. خلاصه می‌خوانیم که یک روزنامه‌نگار ۳۰ سال است که لباس تن مردم دنیا را عوض کرده و می‌بینیم که خودمان باید دودستی به لباس تنمان بچسبیم که درش نیاورند. باشد ما در این دقایق حساس به همان کارهای مهم روزمزه خودمان می‌پردازیم و کاری به لباس تن کسی نداریم. لباسشان هم پیشکش خودشان.

اتفاق

اجتماعی، ارتباطات اجتماعی، مددکاری اجتماعی و مطالعات زنان، مطالعات خانواده، روان‌شناسی بالینی، روان‌شناسی عمومی و روان‌شناسی تربیتی، از جمله سرفصل‌هایی هستند که در این کنفرانس مورد توجه قرار می‌گیرند. دانشگاه جامع علمی‌کاربردی استان البرز در کرج، جبه‌شهر، بلوار مولانا قرار دارد.

دستاوردهای نوین پژوهشی در کرج

دومین کنفرانس بین‌المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم اجتماعی، علوم تربیتی و روان‌شناسی در ۳۱ شهریور ۱۳۹۷ در شهر کرج برگزار می‌شود. این همایش را دانشگاه جامع علمی‌کاربردی با همکاری سازمان همیاری شهرداری‌ها و مرکز توسعه خلاقیت و برنامه‌ریزی و پژوهشگری اجتماعی، تعاون و رفاه

دومین کنفرانس بین‌المللی دستاوردهای نوین

پژوهشی در علوم اجتماعی، علوم تربیتی و روان‌شناسی در ۳۱ شهریور ۱۳۹۷ در شهر کرج برگزار می‌شود. این همایش را دانشگاه جامع علمی‌کاربردی با همکاری سازمان همیاری شهرداری‌ها و مرکز توسعه خلاقیت